

Sag T-376/04

Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annulationssøgsmål — Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets holdning — afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg — formalitetsindsigelse — anfægtelig retsakt — søgsmålskompetence — afvisning«

Retten kendelse (Anden Afdeling) af 22. juli 2005 II - 3011

Sammendrag af kendelse

- 1. Annulationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt — sag anlagt af en europæisk økonomisk virksomhedsgruppe — afvisning
(Art. 230, stk. 4, EF)*

2. *Annulations søgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt — umiddelbart berørt — kriterier — Rådets afgørelse om vedtagelse af udkast til afgørelse fra Det Blandede EØS-udvalg — en europæisk økonomisk firmagruppe umiddelbart berørt — ikke tilfældet*
(Art. 230, stk. 4, EF; EØS-aftalen, bilag II, som ændret ved afgørelse nr. 59/2004 fra Det Blandede EØS-udvalg)
3. *Ulovlighedsindsigelse — accessorisk karakter — hovedsagen afvist — indsigelsen afvist*
(Art. 241 EF)
4. *Retspleje — stævning — formkrav — fastlæggelse af søgsmålets genstand — kort fremstilling af søgsmålsgrundene — stævning med påstand om erstatning for skade forvoldt af en fællesskabsinstitution*
[Domstolens statut, art. 21; Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c)]

1. En sammenslutning, der er oprettet for at varetage en gruppe borgeres kollektive interesser, kan ikke anses for individuelt berørt af en retsakt, der påvirker denne gruppes interesser generelt, når disse borgere ikke selv er individuelt berørt. Dette gælder ligeledes for en europæisk økonomisk firmagruppe, der er blevet oprettet med henblik på at repræsentere og forsvare en gruppe virksomheders interesser, og som derfor har en lignende funktion som en sammenslutning. Selv om særlige omstændigheder, såsom det forhold, at en forening har deltaget i en procedure forud for vedtagelsen af en retsakt i artikel 230 EF's forstand, kan begrunde realitetspåkendelse af en sag, som er anlagt af en forening, hvis medlemmer ikke er umiddelbart og individuelt berørt af den pågældende retsakt, navnlig når foreningen i sin

egenskab af deltager i forhandlingerne er blevet berørt af retsakten, er dette ikke tilfældet, når den sagsøgende forening ikke har virket som forhandler, og når den omtvistede lovgivning ikke tildeler den processuelle rettigheder.

(jf. præmis 38 og 40)

2. For at en person kan anses for umiddelbart berørt af en fællesskabsretsakt som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF, skal retsakten umiddelbart have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og dens gennemførelse skal ske helt auto-

matisk, udelukkende i medfør af fællesskabsreglerne og uden anvendelse af andre mellemkommende regler. Den direkte forbindelse mellem fællesskabsretsakten og sagsøgeren er dog ikke af den årsag afbrudt, såfremt medlemsstaten ikke har nogen selvstændig skønsbeføjelse, og i visse tilfælde medfører en medlemsstats gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med en fællesskabsretsakt, selv om det i henhold til retsakten blot er en mulighed at handle således, ikke nødvendigvis, at denne direkte forbindelse afbrydes.

repræsentanter for de kontraherende parter. Endvidere havde de norske myndigheder stadig frit valg med henblik på at benytte sig af muligheden for den undtagelse, som afgørelsen truffet af det blandede udvalg eventuelt ville give adgang til. På denne baggrund er den direkte forbindelse mellem Rådets afgørelse og de norske foranstaltninger afbrudt.

(jf. præmis 43 og 45)

I den forbindelse kan Rådet, idet det vedtog udkastet til afgørelse nr. 59/2004 fra Det Blandede EØS-udvalg om ændring af bilag II til EØS-aftalen, hvorved der blev indført en undtagelse til artikel 30 i direktiv 67/548 til fordel for Norge for så vidt angår akrylamid, nemlig ikke anses for at være den, der har fastsat undtagelsen, men var blot en af deltagerne i afgørelsen, truffet af det blandede udvalg. Rådets afgørelse kan derfor ikke umiddelbart berøre en europæisk økonomisk firmagruppe, der repræsenterer producenter af storkningsmidler og syntetiske flokkulationsmidler. Der var nemlig på tidspunktet for Rådets vedtagelse af afgørelsen en reel retsikkerhed for så vidt angår vedtagelsen af det blandede udvalgs afgørelse, hvilken afgørelse var en mellemkommende retsakt, der var indskudt mellem Rådets afgørelse og de norske foranstaltninger, og hvorved den foreslåede undtagelse meget vel kunne være blevet forkastet som følge af de afgivne stemmer af de i udvalget deltagende

3. Den adgang, traktatens artikel 241 EF giver til at påberåbe sig ulovlighed af en retsakt, der danner grundlag for den retsakt, der anfægtes, er ikke en selvstændig søgsmålsadgang og kan kun udøves under den verserende retssag, hvorfor afvisningen af hovedsagen følgende medfører afvisning af ulovlighedsindsigelsen.

(jf. præmis 49)

4. I henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), skal stævningen bl.a. angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. En stævning, hvori der nedlægges påstand om betaling af erstatning for et tab forvoldt af en fællesskabsinstitution, skal for at opfylde disse krav indeholde

de elementer, der gør det muligt at identificere den adfærd, som sagsøgeren bebrejder institutionen, grundene til, at han antager, at der består en årsagsforbindelse mellem adfærden og det tab, han hævder at have lidt, samt karakteren og størrelsen af dette tab. En påstand om erstatning i et eller andet omfang mangler den fornødne præcision og kan følgelig ikke antages til realitetsbehandling.

En sagsøger kan imidlertid godt undlade at opgøre det tab, der skønnes at være lidt, mens de oplysninger, der gør det

muligt at vurdere karakteren og størrelsen heraf, dog klart er angivet, hvorfor den sagsøgte vil være i stand til at varetage sit forsvar. Under sådanne omstændigheder påvirker det forhold, at der ikke i stævningen er angivet noget beløb, ikke modpartens ret til kontradiktion.

(jf. præmis 54 og 55)